

ZENTAI HIRADÓ

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI és KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

KIADÓHIVATAL:

KABOS ÁRMIN KÖNYVKERESKEDÉSÉBEN

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Egyszám ára: 10 kr.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 5 ft. fél évre 2.50 negyed évre 1.25

Uj aera!

Hogy is volt csak, szinte hihetetlen, hogy megtörtént, mert nálunk évtizedek óta nem történt semmi, míg most a folyó hó 4-iki közgyűlésen, annyi veszteglés, tétovázás, tehetetlenség és kudarc után meseszerű, csodálatos dolgok kerültek felszínre. Mózes egykoron a sziklából vizet varázsolt elő és Dudás Lajos a mi polgármesterünk ugylátszik a nyomdokain halad, mert a közgyűlésünkből varázslatos módon olyan eszméket sikerült neki kicsiholni, hogy szemünk káprázott, a fejünk zugott belé.

Erős kézzel vezetve, irányítva a mi széthuzó, szük látkörű és érzéketlen közgyűlésünket egy csapásra megnyerte a maradi képviselőket a *népkönyha* és *árraház* eszméjének és midőn látta, hogy a humanus eszmék méltó fogadtatásban részesültek — egy perczig sem késett a megvalósítás módozatait megvilágítani és nyomban elfogadtatni a közgyűléssel. És a közgyűlés folyton lelkesedő többsége hiven követte vezérét az eszmék diadalának útján és az elnöklő polgármester mellett állandóan egy soha nem létezett és soha nem álmodott erős és intelligens párt tömörült.

Az ugynevezett függetlenségi párt felszisszent és dühösen, majd ámulva és bámulva tekintgetett körül és sehogysem tudott megbarátkozni a gyökeresen megváltozott helyzettel.

Ki hitte volna Dudás Lajosról (igy morfondiroztak), hogy az majd haladni mer a maga kijelölt útján — függetlenségi képviselők megkérdezése és támogatása nélkül avagy pláne, hogy haladni tud mindezen még a közel multban hatalmas erők ellenében is!?

Őszintén szólva, az a kiváló és szokatlan energia, férfias komolyság és higadtság a mivel az elnöklő polgármester az ülés folyamán mindvégig rendelkezett — mindkét pártban meglepetést okozott. Ez a meglepetés az egyik pártnak örvedetes a másikkal kinos volt, de végeredményben a közérdeké volt a diadal és e diadal mellett eltörpülnek a párt és magánérdeké.

Igazán, vigan serczeg a toll kezünkben, midőn a lapunk hasábjain oly' sűrűn, már évek óta hangoztatott eszmék nagy részének megvalósításáról regélhetünk. Ha így fogunk haladni, ha a folyó hó 4-iki közgyűlés tényleg hirdetője egy új és egészséges aerának, akkor, oh akkor bizhatunk a legszebb jövőben!

A közgyűlés lefolyásáról részletes tudósításunk a következő:

Első tárgynál, az elnöki jelentéseknél a rendőrséget porolta a közgyűlés. Bergel Ferenc két ízben is interpellált. Elsőbb egy lopást hozott felszínre, azután meg egy szerencsétlen, öngyilkos flnancz megrendítő tragediáját világította meg. Nos hát ez alkalommal a dolgok részletezésébe nem boesájtkozunk, csak annyit jegyezzük meg, hogy a rendőrség nálunk *teljesen szervezeten* és igen fontos feladatával szemben *tökéletlen*. Személyzet szaporítás nélkül szervezésről, vagy tökéletességről szó sem lehet, de annak idején — mert soká nem késhetik — majd elmondjuk nézeteinket, hogy t. i. miként véljük mi a szervezést és kiképzést megoldandónak illetve megoldhatónak.

Elnöki jelentések után Branovacszy Ignác főszámvevő a költségvetés hitelállásáról tartott állítólag valamely felolvasást, de biztosan nem tudjuk, mert a nagy számhalmazatban nem tudtuk ki magunkat és mai napig sem tudjuk, hogy mit használ ez a közgyűlésnek, ha valamit felolvasnak, a mihez senki egyszeri hallás után hozzá nem szólhat, a mit senki meg nem érthet és nem ellenőrizhet, a mihez tehát — alapos és gondos tanulmányozás volna szükséges, a mit jövőre egész bátran — ilyen formában legalább — elhagyhatnak.

A polgármester jelentést tesz, hogy mi minden történt a mult közgyűlés óta. Ez a jelentés pompásan volt előadva. A képviselőválasztást p. u. így jellemezte: „megválasztott Bartha Miklós függetlenségi párti — a ki azonban azóta már kilépett a pártból!“ A függetlenségi oldalon nagy mozgás támadt ezen őszinte kijelentésre és amolyan erőtlen, halvány éljenzésbe vegyült élénkebb mozgás kísérte a polgármester szavait. Majd busuzó főispán üdvözetét tolmácsolta a polgármester és itt a szabadelvű párt agilis elnöke — Vuits János közbevágott és szép, lendületes szavakban emlékezett meg Vojnich főispán érdemeiről. A főispán érdemeinek elismerésül — jegyzőkönyvbe vette a közgyűlés sajnálkozását — a főispán távozása miatt.

Dudás Lajos polgármester javaslatot tesz, hogy az inségesek gyámolítására a városnak erkölcsi kötelessége egy *népkönyhat* felállítani. A népkönyhaberendezés céljaira egyelőre 200 koronát és a közgyűlési épületben lévő két pinczének átengedését kéri. Javasolja továbbá — hogy a népkönyha szervezésére, a segélyezendők kijelölésére egy jótékony bizottságot küldjön ki a közgyűlés — maga részéről e bizottságba ajánlja: Baráti Péter, Tóth István Szuszogó, Pusztai Mihály, Pap Sebestyén, Lality Vélykó és Tóth János Antal városi képviselőket.

Nagy János Ragyogó helyes dolognak tartja a népkönyhat, csak hogy attól fél, hogy „részoknak“ és majd boldogboldogtalan a népkönyhabban fog lakma-

rozni. Dr. Ellinger Jenő kifogásolja a bizottság névsorát, mert abban csak a kormánypárt (élénk tiltakozások: szabadelvű párt!) tagjai vannak képviselve, A maga pártja részéről 4 tagot kíván a bizottságba bevalasztani.

Vuits János, a szabadelvű párt elnöke talpraesetten válaszolt az elnök collégának. A város függetlenségi párt két évtized óta *monopolizálja* Zentán a *bölcséséget, jellemet és tekintélyt* és mindenkor és mindenütt mellőzte az ellenpártot. Szóló belátja, hogy a negligálás fáj az ellenpártnak, de ezt a harcmodort úgy-mód az *ellenzéki párttól* tanultuk, miért is ellenzi dr. Ellinger indítványának elfogadását. Vuits szavaira dr. Ellinger válaszolt. Ő és pártjának nagy része van abban, hogy most ez a tanács vezeti a város ügyeit — es ezért ők is helyet követelnek a népkönyha bizottságban.

Ellinger dr. felszólalása mintha valami melodráma lett volna. Keserű panaszok és szemrehányások zene kísérettel. A megtört függetlenségi képviselők, mintha zokogva dudoltak volna: „megálj Dudás majd megbánod“ című rögtönzött alkalmi, szomorú nótát. Dudás Lajos kérielheleten maradt. Fontartja javaslatát és a közgyűlés nagy többségével megszvavtatta.

Mindezekután következett volna Kovács Pál diszpolgársága. Az ellenzék a régi, rozoga fegyvert szedte elő és vég nélkül interpellál. Ez a fegyver a multban hatásosnak, eredményesnek bizonyult, mert a városi tanács akkor minden tücsök-bogár interpellációra válaszolt s az idő eltelt semmivel, azaz, hogy az eredmény megvolt — a községi párt elszéledt — a függetlenségi párt pedig vigan szvalta le a tárgysorozat egyes számait. De eltűntek a szép napok, a tanács, a polgármester kijelentésére néma maradt, nincs semmi válasz, egy csipetnyi sem s így a szónokok csakhamar kifogytak.

A történelmi hűség kedvéért megemlítjük, hogy Boromisza János két ízben szólalt fel, de beszéde elveszett a sok közbekialtásokban. Kikirics János végső elkeseredettségében odakiáltott a szabadelvűpárt felé, hogy a többség bünben született. Természetesen, ez nagy felkavarodást idézett elő és erőlyesen követelték a a mérges szónok rendre utasítását. A polgármester tiltakozott az egész szabadelvű pártot megbélyegző szavak ellen és rendre utasítá a szónokot.

És most az egész közgyűlés felállott, hogy meghallgassa Ő felsége legkegyelmesebb köszönő leiratát az Eugen ünnep alkalmából küldött hódoló táviratra. Lelkes éljenzések után ezen is tul estünk.

Következett a nagy ágyu: Kovács Pál diszpolgársága. Czabafi jegyző felolvassa Vuits és társai indítványát. Az indítvány felsorolja Kovács Pál érdemeit és végül kéri, hogy hálások legyünk azon férfiu iránt, a kinek igen sokat köszönhetünk és hálánk kifejezésül válasszuk meg Kovács Pált diszpolgárnak.

Az ellenzék idegesen izget-mozgott az indítvány felolvasása alatt és csakhamar szót kért a pártvezér: dr. Ellinger Jenő. Tagadja Kovács Pál érdemeit és hivatkozik az október 10-iki népitételre a mikor Kovács Pál felett pálczát tört a választó közönség többsége. Egy bukott képviselőt ne válasszunk diszpolgárrá, hanem ha választani akarunk diszpolgárokat, úgy válasszuk meg Bánfi Dezsőt és társait — mert azoké az érdem. Mondanunk sem kell, hogy Ellinger szavai olaj volt a tüzre. A régi jó időkre emlékeztető zivatar tombolt a közgyűlési teremben.

Midőn egy kissé kiderült a közgyűlés felett az égbolt, felállott Vuits János és pompás beszédben czáfolta meg dr. Ellinger kirohanásait. Elismerte, hogy Kovács Pál bukott képviselő és kijelenté, pártja nevében, hogy ő megnyugszik a nép ítéletében — de úgy látja, hogy éppen a függetlenségiek nem nyugszanak meg ezen ítéletben, mert úgy látszik van okuk nyugtalankodni. A nép különben félre lett vezetve, míg az intelligens választó polgárok (900-an) mind egy szálíg leszavazták Kovács Pálra. Erre a bukásra büszke lehet a szabadelvűpárt és annál nagyobb az érdeme Kovácsnak, hogy nem akkor mikor a hatalom birtokában volt, hanem most mikor már mandátuma megszűnt, most kíván hálás lenni e város intelligens közönsége azon férfival szemben a ki többet tett e város érdekében mint összes elődei a kiegyezés óta! „Igen, Kovács Pál bukott képviselő, de mindazon helyeken a hol az önök mostani képviselője megbukott — a diszpolgárság ajánlásához szükséges 10 aláírást sem volnának képesek összegyűjteni!”

A szabadelvű párt éljenzett, tüntetett derék pártelnöke mellett — az ellenzék neki — nekibátorodva közbekialtott egy-egy »szálló ígét«. A közbekialtások vezére Nagy János Ragyogó Vuits felé fordulva, leczkéztette Vuits Jánost, hogy tanulhatnának sok dologban a függetlenségi párttól . . . a mire Vuits szellemelesen visszavágott, mondván, hogy igenis ő beösméri, hogy keveset tud és mindenkitől, ha lehet szívesen tanul, de legyen meggyőződve Ragyogó képviselő ur,

»hogy ön lesz az utolsó a sorrendben a kihez fordulok majd egy kis tanulmányért vagy bölcsességért.

Vuits János kitünő beszéde után az ellenzék névszerinti szavazást kért — a mit a polgármester elrendelt. Hogy a későbbi nemzedéknek példát mutathassunk és hogy mindig rámutathassunk azokra, a kiknek szívében a hála és elismerés nemes érzetének kiváló talaja van; közöljük azoknak névsorát, a kik Kovács Pált e város diszpolgárává megváztották és közöljük azoknak is neveit a kik párszempontról tagadnak minden érdemet és így Kovács Pál diszpolgársága ellen szavaztak.

Ime a kik Kovács Pált Zenta város diszpolgárává megváztották:

Ignel: Lukácsévits Ignác, Vuits János, Rudits Farkas, Vuits György, Herovitz Bertalan, Vuits Vazul, Pollák Mózes, Tóth Márton, Tóth János Ant. Peszárzski György, Piszár János, Milacsy Lajos, Szilvási Pál, Hevér Péter, Lálity Vélykő, Hirschehauer József, Barkóczy Izsó, Gere Ignác, Burány József, Szilvány Krszta, Braun J. Izsó, Polyák György, Tóth József István, Dr. Huszágh Nándor. Heiszler Ferencz, Vuits Izsó, Riger István, Baráti Péter, Borgyoski Aczó, Mester Lajos, Polyák Ferencz, Harsányi János, Horváth Káta Imre, Branovacsy Ignác, Bergel Mór, Hirschfeld Ferencz, Bergel Ferencz, Bakay Márton, Döme Péter, Dr. Ferenczi Alajos, Guelminó Alajos, Dr. Hajdu Dezső, Horvát Gyula, Homolya János, Kúncses István, Kovács László, Kabos Armin, Kohn Ignác ifj. Kovácsévits Ortó, Lövey János, Müncz Lajos, Novoszel János, Olajos Ignác, Pusztai Mihály, Riger Ignác, Szél Ferencz, Sétáló Sándor, Sik Frigyes, Szekfü György, Szücs Lajos, Tóth Lajos, Tóth István, Vászits Mihály, Vukovits Dániel, Zentai János, Madari János, Czabafi János, Kiss Simon, Szárics Géza, Lukácsévits István, Dudás Andor, Endrei Soma, Branovacsy Ignác, Burán Pál, Szárics Bertalan, Dr. Glüchthal Adolf, Lendvai Mór, Bán Lajos, Furray Ferencz, Dudás István, Boros Márton, Vuits Pál, Prerádov Stévo, Bergel Jakab, Boros Péter, Branovacsy Dusan, Bábin István, Döme Ferencz, Pollák Salamon, Szilvási Pál, Deutsch Illés, Bergel Lajos, Dr. Spitzer Móz.

Azok a kik ellene szavaztak:

Nemmel: Fischer Miksa, K. Mészáros Antal, Dr. Szabados József, Lengyel D. János, Kovács Mihály, Boromisza János, Kovács Német Antal, Buza János, Barsi József, Balog Albert, Bodó Antal, Bobán Flóri, Bálint Tóbi, Bálint János, Eszes István, Dr. Ellinger Jenő, Földi János, Gere Vincze, Györe Mihály, Hevér Mihály, Huszák János ifj. Kovács Mihály, Kikírts János, Kovács János, Dr. Keceli M. Géza, ifj. K.

Mészáros Máttyás, Kecskeméti István, Kopasz Antal, Kopasz M. Mihály, Megadja Illés, Nagy János Ragyogó, Nagyabonyi László, Patócs György, Reszler János, Rózsa Lőrincz, Gaják Imre, Söregi István, Szigeti István, Surányi János, Tari Ferencz, Tóth Benedek Kurta, Tóth Antal Abonyi, Tripolszki Illés, Lovász Andor,

E névsorból kitünik, hogy a közgyűlésen jelen volt 139 képviselő — kik közül 93-an a diszpolgárság mellett 46-an ellene szavaztak. E számok is bizonyítják, hogy a szabadelvűpárt nagy többséggel rendelkezik a közgyűlésben és ha véletlenül nem hétfői napra, hetivasárra tűzik ki a közgyűlést, úgy a szabadelvűpárt többsége még impozánsabb lett volna. A közgyűlés elhatározta, hogy Kovács Pálnak a városhoz méltó diszoklevelet készített és azt küldöttség útján kézbesíti.

A központi választmány tagjai lettek névszerinti szavazás útján: Vuits János, Hevér Péter, Heiszler Ferencz, Szárics Géza, Lukácsévits Ignác, Szárics Bertalan, Sik Frigyes, Szücs Lajos, Tóth Lajos, Dr. Hajdu Dezső, Dr. Huszágh Nándor, Braun Izsó.

A közgyűlés rengeteg tárgyhalmaza közül lapunk ez alkalommal szüktere miatt csupán a legfontosabbról az árvaházi létesítéséről emlékezünk meg.

Dudás Lajos lelkes beszédben ajánlotta az árvaház eszméjét a közgyűlés figyelmébe. Pénzünk van reá s így csak akarnunk kell és mi akarjuk, mert ha szegényházat építettünk, úgy gondoskodnunk kell az elesett árvákról, mert azokat úgy kell fölnevelnünk, hogy azok ne csak a városnak, hanem a magyar hazának is derék polgáiraivá váljanak! Így érvelt a polgármester és mindjárt ajánlotta a közgyűlésnek, hogy egy bizottságot válasszon az árvaház telkének kijelölésére, hogy a tervrajzot a városi mérnök mielőbb elkészíthesse. A bizottság tagjaivá választottak: Vuits János, Baráti Péter, Piszár János, Pusztai Mihály, Mester Lajos, Vuits György, Hevér Péter, Szücs Lajos, Kabos Armin és Vukovics Dániel.

Az árvaház finanszírozásáról, a részletes tervről, legközelebbi számunkban fogunk megemlékezni.

A közgyűlés registrálását folytatni fogjuk.

A „ZENTAI HIRADÓ” TÁRCZÁJA.

Szenvedély.

— Irta: ILLÉS JENŐ — Vége

A másik fütőnek azonban nem tetszett a dolog. — Kijelentette, hogy ő azon a mozdonyon akar maradni és hiába akarta Berzi szép szóval, ígérettel kecségetni, nem állott kötélnek.

Nem volt tehát hátra más, mint a tehermozdonyon elfoglalni a helyet. Ugy látszott hogy lassanként beletörődik a helyzetébe de valahányszor az „I. a“-t látta, utálattal telt el gépe iránt.

Hozzájárult még az is, hogy ismerősei mind, különösen az „I. a“ fütője sokat évődtek vele, hogy „oda a püspöki királyság“ meg „mit csinált a vén asszony“.

Berzi jó képpel hallgatta de titokban bosszút forralt az I. a fütője ellen a ki szerinte oka volt az egésznek.

Kerülte hát az embereket és mérgét jelenlegi gépén töltötte ki. És ez a düh ugyszólván egész mániává fajult benne. Ha csak szerét ejthette, nem adott elég vizet a gépnek, nem tűzelt eléggé, ki akarta éheztetni. S mikor a mozdonyvezető megfeddte hanyagságáért, dühösen tömte bele a szenet s magában szitkozódott „bárca megfulnál“.

Sokszor csendes pillanatban visszagondolt a régi jó időkre amikor magas töltéseken alagutakon, hidakon rohant át a géppel és hogy ügyelt arra, hogy az „I. a“ mindig tiszta legyen? Ugy örült mikor reggelenként kivezette a gépházból, hogy vizet vegyen és végignézett rajta.

Ugy nézett ki mint egy kaczerán kiöltözött delnő aki lenézi a többieket és ő maga is bizonyos aristokratikus allure-ökkel bánt a gépével. Csillogtak rajta a csapok, az aczél hajtó rudak, a keresztfej s a Westinghouse fékhengerén levő felírás vakítóan verte vissza a napsugarat. Aztán elvezette a vonathoz és röpültek mint a szél. Az volt csak az élet!

Akkor aztán végignézett mostani gépén és ráköpött. Hogy áll ez? Micsoda formája van? Még Westing sincs rajta, a csapok funak, a tömtés rossz a hengerkarikák zörögnek. Pfuj. Nem is tisztogatta, nem is törődött vele, egyszerűen megvetette.

Napról-napra újabb meg újabb jó tulajdonságot fedezett fel az „I. a“-n és egyre több hibát a 371-esen s a régihez való vágya napról napra erősebb lett és hatalmas szenvedélylgy érelődött, melyet az emberektől való tartózkodás még lángolóbbá tett. Ugy érezte mintha a szeretőjét ütötte volna el a kezéről az a másik. Féltekenyé vált és örült gyűlölettel telt el iránta s törte a fejét valami bosszu félen.

Esténkint ha benn állott az „I. a“ a gépházban, lábujhegyen odaosont e gépéhez, kőcotot vett a kezébe és törülgette a lefolyt olajat s olyan lágyan gyöngéden bánt vele, mint egy kis gyermekkel. Megnézte nines-e valami horzsolás a hengereken s ha volt, óvatosan bekente kátránnyal és szidta a fütőt a kinek nem való a kezébe az ilyen drága jószág. Aztán felment a gépházacskába és ott leülve a tüzszekevény előtt, elmotyogta a néma vasnak azt a nagy bánatot ami a lelkét nyomja, aztán

biztatta, hogy ne féljen vissza jó még ő s mindenféle terveket kovácsolt hogy visszakerülhessen

A fütő mélyen sohajtott és ágyat csinált magának bundájából a kazánajtó előtt. Boldoggá tette az a tudat, hogy közelében van a szeretett lénynek, most arról álmodhatik, hogy megint az övé s reggel ha felébred első pillantása a régi ösmérés helyre esik.

Ez a gép töltötte be egész lelkét. Gyűlölte a másikat és bosszun törte a fejét a sok bánalomért a másik fütő részéről.

Este a mint leszállt a gépről és hazafelé igyekezett találkozott a rivalisával. Nem is akarta őt köszönteni de a másik megszólította.

— Na Berzi bácsi, hogy érzi magát a vén asszonyon.

— Jól ecsém jól — szolt magába fojtva a keserűséget. A másik hunyorított és ravaszul mosolyogva kérdezte.

— Nincs hazugság nélkül?

— Ellehet a nélkül.

— Berzi bácsi mondok valamit, béküljünk ki.

— De ecsém hisz én nem is haragudtam.

— Ne tegye magát. Hát barátságából vágta

a multkor hozzám a szenes lapátot? De én nem akarok kenndel haragot tartani, jöjjön el este

ide a Nyakráhó oszt majd megisszuk az áldomást.

Berzi homloka ránczba húzódott, de azután

markába csapott a másiknak.

— Jól van, ott leszek.

Berzi szórakozott méreggel haladt a város

felé s nem is vette észre, hogy egészen más

irányba tévedt. Mire újra magtálalta a helyes

irányt, egészen beesteledett és eszébe jutott

a korcsma. Egyenesen oda ment hát és aztán ott

HIREK.

Főhívás! Tisztelettel fölkérem a „Szabad-elvű-kör“ tagjait, legyenek szivesek ma délután 4 órakor a nagyvendéglő dísztermében tartandó alakuló ülésen megjelenni. Egyben tisztelettel kérem az ivartársakat, legyenek szivesek ezen alakuló ülésre az aláírási íveket is magukkal hozni.

Vuics János
elnök.

Iskolaszéki ülés volt folyó hó 6-ikán d. u. 5 órakor a városháza közgyűlési termében. Szücs Lajos elnök üdvözlő az iskolaszék keretében működő kisdedovó bizottságot és rövid beszédében lelkesen hangoztatja, hogy mennyire örvend, midőn látja nemes buzgalmu hölgyeinket a kik majdnem teljes számmal jelentek meg az alakuló ülésen. Ezekután fölkéri az iskolaszék jegyzőjét, hogy az esküformát olvassa föl, A megjelent hölgyek — kezüket a szívére téve hangosan utána mondták az eskü szövegét és így fölesküdtök rendes tagjai lettek az iskolaszéknek, illetve a kisdedovó felügyelő bizottságnak. Forray Ferencz igazgató felolvassa a kisdedovó felügyelők beosztását — a mit egyhangulag elfogadnak. Ugyancsak elfogadták a népiszkolai igazgató javaslatát a karácsonyi ünnepélyekre vonatkozólag, melynek értelmében a Szeli-féle ovodában december 21, a Gombos-félében 23. és a Nagy Gizolla-féle ovodában 24-ikén tartatik meg. A karácsonyi szünet január hó 30-ikáig fog tartani. Igazgató javasolja, hogy tekintettel az ovodakötelesek nagy számára ugy a városban mint később — ha a város anyagi viszonyai javulni fognak — Felsőhegyen is állítsassék fel 1-1 ovoda, Dudás Lajos polgármester javasolja, hogy a város mostoha anyagi viszonyai dacára Felsőhegyen is létesíttessék sűrűgösen 1 ovoda, mert méltányos, hogy a szegénység is részesüljön az ovodai intézmény áldásában. Dudás Lajost indítványáért megéljeneztek és a bizottság javaslatát elfogadta. Harsányi János rámutat az ovodai felszerelések teljes hiányára és sűrűgös orvoslást kér. Forray Ferencz népiszkolai igazgató javaslatot terjeszt be, a melyben felsorolja részletesen a sűrűgösen beszerzendő eszközöknek mennyiségét és minőségét. A bizottság elfogadja az igazgató javaslatát. Szeli Antal beteg ovónak egy évi szabadságot adtak, illetve kérvényét pártalólag terjesztették

ittak éjfélig, amikor kölcsönös megegyezés után hazafelé indultak. Berzi ovatosan ivott s nem is igen érezte de a másíknak alaposan a fejébe szállott és hogy neki ne menjen valam fának Berzi karonfogta és úgy haladtak bele dalolva a sötét éjszakába.

A fütőben feltámadt a szenvedély. Most itt van mellette az az ember aki neki anny. keserű perczet okozott aki annyiszor tette guny tárgyává és aki tőle elrabolta szerelmesét a mozdonyát. Egyik gondolat a másikat hajtotta. Felkorbácsolta benne a vért és izgatottan kereste a módot, hogy bosszúvágát kitölthesse. Azt már tudta, hogy megfogja ölni csak azon gondolkozott, hogy mi módon hajtsa végre. Soha sem ölt még embert. Nem is törődött a gyilkossággal csak saját boldogságát látta vele elérve

Eközben kiérték a Tisza partjára. A terv készen volt. A folyó itt jobbra kanyarodik tehát itt a baloldalon magas és meredek a part. Lihegve czipelte a duhaj ordító embert a partra s beletaszította a vízbe.

A víz nagyot loccsant. A duhaj nóta elnémult és helyette az élni akaró emberi állat örült bömbölése hallatszott. De nemsoká lebirta a víz. Lassan elhalt az ordítás, csak a víz gyors bugyborékolása törte meg a csendet.

Berzi még egy perczig belebámult a sötét csillogó hullámokba aztán rohanni kezdett az állomás felé. Izzadva lihegve érte el a fütőházat. Odarohant a géphez, fejét a hajtórudra fektette és heves csuklások közt suttogva elmesélte neki, hogy már most végleg az övé, már nem válnak meg többé egymástól. Aztán reszketve gyönyörtől gügyögött, becézgette simogatta a mozdulatlan, élettelen, hideg vastömeget.

föl a felsőbb hatósághoz. Szeli Antal ovó helyére helyettesül 28 szavazattal Szily Ilonka választotta meg — Szupits Mariska 10 és Szely Margit 2 szavazata ellenében. Gombos Mária kérvényét egy kiegészítő dajka alkalmazása iránt — kedvezőleg intézték el. Több tárgy nem lévén — elnök az ülést berekeszti.

Eljegyzés. Heilbrun Irma kisasszonyt eljegyezte Hubert Soma, a Markovics Lajos és Társa cég hivatalnoka.

Az Uránia tudományos színház nagy falragaszokon hirdeti, hogy legközelebb előadásokat fog rendezni Zentán. Az érdekes előadásokat kíváncsian várja városunk intelligens közönsége.

A bor és hufogyasztási regálbérletet ismét a városnak adta ki a pénzügyigazgatóság. A regálbérletet továbbra is — az eddigi derék kezelő Frankl Henrik fogja vezetni.

A gazdasági munkás és segélypénztárba 100 frttal Zenta város alapító tagul belépett s azonkívül a legutóbbi közgyűlésen elhatározottat, hogy egyelőre 100 munkásnak beiratási díját a város fogja fizetni — ily módon is elősegítvén ezen életre való, humanusintézmény prosperálását Ezen segélypénztárban a várost négy bizottsági tag képviseli. Bizottsági tagokul megválasztottak: Vuics János, Baráti Péter, Piszár János, és Pusztai Mihály.

Szegény gyermekeknek téli cipővel és csizmával való ellátásra Zenta város közgyűlése az előirányzott 600 koronával szembe 800 koronát szavazott meg. A város ezen jótéteményében minden vallás felekezeti gyermekek arányosan fognak részesülni.

Dr. Glücksthal Andor műtőorvos (opera teur) kép. középisk. egészségktanár, rendel 1/2 2-1/2 3-ig. Lakik: Tóth Mátyás-féle házban, az emeleten.

Tűzfát szavazott meg a városi közgyűlés a város összes segédhivatalnokai és rendőreinek. A nyomorgó kishivatalnokok ilyen formán vigan néznek a mogorva tétl apó látogatása elé.

A helybeli önkéntes tűzoltó egyesület új laktanyát óhajt építeni. A városi közgyűléstől telket kért a derék egyesület — de a közgyűlésen kérvényök tárgyalásakor nem volt jelen a törvényben előírt 101 képviselő és így a jól megindokolt kérvény tárgyalását ismét elnapolták.

A bács megyei főispán kérdés. A „Bácskai Hirlap“ írja: Több ízben megirtuk már, hogy a legnagyobb valószínűség szerint Latinovits Pál, a rigyiczai kerület országgyűlési képviselője lesz utódja a Bácsország főispáni székén: báró Vojnich Istvánnak. A kinevezés még mindig késik és — mint biztos forrásból értesülünk, ujév előtt aligha lesz főispánja Bács megyének. Forrásunk szerint rendkívüli intrikák folynak a ministeriumban a legkomolyabb jelölt ellen, aki nem más, mint Latinovits Pál és éppen ezek az intrikák késleltetik a kinevezést, ami nagyon valószínűleg meglepetés lesz, amennyiben egy olyan egyént neveznek ki, akire Bács megye urai egyáltalán nem is gondolnak, annál kevésbbé, mert mindenki legszívesebben látná a díszes helyen Latinovicsot.

Tizkoronás arany. Az osztrák-magyar bank bécsi és budapesti főintézetinél már megkezdte a tizkoronás arany kiadását. Mivel a fiókintézetek is megkapták már a megfelelő utasítást, a jegybank összes intézetei forgalomba hozhatják már a tiz koronás aranyat.

A kézjegy a váltón a váltóaláírást csak abban az esetben teszi érvényessé, ha a váltókötelezett a kézjegyet sajátkezüleg helyezi a névaláírása mellé. A meghatalmazott által a váltóra vezetett kézjegy — a kuria 1485/1900. számú határozata szerint — ezzel a joghatályllyal nem bír.

A Leuchter féle csödügyben két raptárgyalás után, folyó hó 7-ikén hirdette ki a szabadkai törvényszék szigorú ítéletét. Az ítélet hirdetésen nagy számú közönség jelent meg. Tíz óra mult mikor az elnök Crainicean Mihály törvényszéki bíró az ítéletet kihirdette amely szerint Leuchter Mór csalárd bukás büntetése miatt 3 évi és 6 havi fegyházra és 5 évi hivatal vesztésre ítéltetett. A büntetésre 2 havi vizsgálati fogság beszámítotott. A többi vád-

lottak névszerint Krajnik Nathán, Reinhold David, Bienenfeld Benő és ifj. Klein Bernát bűnpalástolás vétsége miatt 3-3 havi fogházra ítéltettek. A kir. ügyész az ítéletben megnyugodott, vádlottak és védőjük felebezést jelentettek be. Az ítélet kihirdetése után dr. Jóczics Milorád kir. alügyész Leuchter Mór vádlottnak azonnali letartóztatását kérte amit a kir. törvényszék a védő ellenzése dacára elrendelt és Leuchtert átadták a kir. ügyésznek. Az esetet jogász körökben élénken tárgyalják, miután a csödügyben nem csak a szabadkai törvényszék előtt de tán az ország egy törvényszéke előtt sem hozta ily súlyos ítéletet. Elrettentő példát akart szolgáltatni a kir. törvényszék ezzel az ítélettel miután utóbbi időben gyakori volt az eset, hogy kereskedők rövid néhány évi fennállás után nagy hitelre tettek szert és mikor már megszédtek magukat a hitelezők megkárosításával csödbe jöttek.

A Magyar Hirlap. tizenegy esztendő óta folyvást jobban és jobban összeforr a nagy magyar közönséggel. Állandóan képviseli a közönség minden nemes érdekét, s így eszményi czélokot szolgál, egyforma hűséggel, változhatatlan kitartással. Pártérdekekhez kötve nincsen a Magyar Hirlap. Minden sorában teljesen független tájnika az igazságnak, bárki részén van is az igazság. A Magyar Hirlap politikája mindenekfölött tösgyökeres magyar s ezzel kapcsolatban szabadelvű a szó legtisztább értelmében. Továbbá demokrata is, ahogy a jogegyenlőség rendíthetetlen harcához illik. A mai magyar irodalomnak büszkeségei azok, akikből a Magyar Hirlap gárdája áll. Mindenre ami napilap keretében állandó munka kör: kiváló szakemberek adják a Magyar Hirlap-nak java szellemi erejüket. Tárcaarovata magas irodalmi színvonalon van. Közleményeiben az erkölcs védelme s az igazság egyképen vezérli. Értesítései mindig a leggyorsabbak s mindig megbízhatók. A Magyar Hirlap kedvezményei, amikkel előfizetőinek szolgál, páratlanok, jelentékenyek, becsesek. Karácsonyi ajándéku egész kis könyvtárral lepi meg állandó közönségét, még pedig teljesen díjtalanul. Ebben az ingyen könyvtárban legnevesebb hazai íróink s a leghíresebb külföldi írók művei szerepelnek. Mindenki annyi kötet érdekes regényt kap, ahány hónapig egy évben előfizetője volt a Magyar Hirlapnak. Az ajándék-könyvek közül máris megkapták az előfizetők mutatványul: Bársony Istvánnak: A Királytigris és Abonyi Áárpádnak: A pavlinói csoda című eredeti pompás új regényeit. Új előfizetőinek ezt a két regényt is megküldi a Magyar Hirlap. A többi kedvezmény közül kiemelendő, hogy a Magyar Hirlap előfizetői jóval olcsóbban kapják az Ország-Világ című kitűnő illusztrált folyóiratot, mint különben kapnák. Ugyancsak kedvezményes áron juthatnak az előfizetők a Képes gyermeklaphoz. A Magyar Hirlap minden előfizetőjének készsége en és díjtalanul felel szerkesztői üzeneteiben, bármily komoly kérdésre. A Magyar Hirlap előfizetési ára félévre tizenegy korona, negyedévre hét korona, egy hónapra két korona negyven fillér. A kiadóhivatal Budapestben van, V. kerületi Honvéd-utca 10. sz. alatt.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos
Kabos Armin.

987|1901. végr. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a bpesti keresk. s váltó kir. törvényszék 1901. évi 31373. számú végzése következtében Dr. Horváth Jenő bpesti ügyvéd által képviselt Gazdák és Iparosok hit. szövetkezet javára Ifj. Ambrus János ellen 877 kor. 22 fill. s jár. erejéig 1901. évi április hó 22-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 1450 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: lovak, kocsik nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a zentai kir. járásbíróság 1901. évi V. 468/8. számú végzése

